

клишето. Чисто по Ведбаловски: освен онова, което давате тоя по вдъхновение, способен беше да пише и технически - за хатъра на клишета, за попълване на място. Иначе, защо би дал четири стихотворения в един и същ брой!

Другите редактори участваха: Х. Б. ³³⁴⁴⁰⁶ с хумористичен разказ "Посрещане на новата година" /подписан с "Язек"/ и с няколко вица, а Никола Граблатев - с литературен разказ "Как Добра" /подписан с "Н.В.Лашев"/ и с няколко вица, подписани с "Мак-Гро". Както казахме по-горе, меценатът, ~~който помогна на изданието с парични средства~~, Емануил Иванов, също взе участие с разказче, а другите чатериали бяха: стихче от ^{Simplicius} "Симплициус", преведено стихотворение от Хайне /преводач F. ^{както от} ~~Колар~~ ^{Fol} /, стихотворение от "Валентин", ^{както от} Васка П. и Звездин /един и същ: Васил Павурджиев, починал през 1948 г./, карикатурка от "Пиеро № 1" /Стефан Балтаджиев, починал през 1920 г.²/ и дреболии. В този брой се очерта участието в "Смях и сълзи" на бившите "кводаисти" - неразривната пловдивска тройка Валентин - Звездин - Пиеро /Бурнаджиев, Павурджиев, Балтаджиев/. Тази тройка можа да вземе участие още в първия брой на "Смях и сълзи" благодарение на едно посещение на Ведбал в Пловдив в края на 1916 г., когато той лично поканил тримата да сътрудничат. Тогава пишешите хумор в цяла България се диреха при посещение на чужд град, както чужденецът дири консула на отечество - то си в друга държава.

Първият брой беше посрещнат добре...от редакторите, които не можеха да не се радват на осъществяването на своята мечта. Те, обаче, нямаха търговски усет и не направиха шумна реклама, поради което не можеше да се разчита на особен материален успех. Разбира се, никои и не е разчитал на такъв - въпросът се свеждаше само до получаване от читателя на средства, за да може да продължи животът на рожбата. И през ум не минаваше на някого, че ще могат да се делят печалби и заплати. Трябваше, обаче, да бъде заменено ~~меценатството~~ (не много сигурно², като всяко меценатство), със сигурния доход от читателя. Но, за да бъде установено доколко благослонно или не се е отзовал читателят за списанието, трябваше да мине поне месец и половина, докато настоятелите на д-во "Куриер" в провинцията се отчетат за получените броеве. При тази система налагаше се да бъдат издадени поне 5-6 броя, докато се получат от дружеството първите суми и сведения. Средства постъпваха от двамата издатели, ~~коректно~~, а и печатница "Балкан", и цинкография "Грънков" отпускаха по малко вересия. Отпускаше по малко аванс и дружеството,